

ри. Неговото гордо писмо като държеше въ рѣцѣ Геновини, седеше та съ умъ ся биеше какво сръдство да намѣза да му отмъсти.

И наистинѣ това сръдство ето носи му го този момъкъ който сега влѣзва въ стѣйтѣ му.

Този момъкъ, хубавецъ рыцарь на тридесетъ години, облѣченъ и нагызденъ съсъ всяко призиране за да бѣде угоденъ, не е другъ по сжщійтъ отритнѣтъ годежникъ на Маріѣ Аркскѣ, Маркызь Шатильонъ, братовчедъ на Дука Гызскаго и посланникъ въ Неаполь на французскыйтъ въ Римъ посланникъ.

Като знаеше че Кардиналъ Мазарини, още и при двоеніето на Аниѣ Австрійскѣ, кроеше въ умътъ си какъ да испѣди Испанцытъ отъ Италиѣ, Маркызь Шатильонъ тури на умътъ си да възведе на Неаполскый прѣстоль Дука Хенриха Гыза, внука на Анзійскытъ дукове, които другъ пѣтъ сж владѣли тѣзи държавѣ, най смѣлытъ по това врѣме владѣтель. Като обичаше до полудж Маріѣ Аркскѣ и гледаше че и тя го страстно обичаше, струваше му ся че привлича дукътъ като сполучи да земе дщереѣ му. Но излѣганъ въ това убѣжденіе, минуваше отъ тайната ратуваніе въ явното и ето го дошелъ да прѣдложи на Геновини размиряваніето на Неаполитанцытъ.

Всякой лесно може да разбере съ колко присърце пріе това прѣдложеніе мятежникътъ който ядъ дыхаше.

Въ малко врѣме начерта планътъ си съ Маркыза.... Народътъ ядъ дыха поради несноснытъ данъцы..... една само искра доста е да подпали огнедышнѣтъ планинѣ..... Управительтъ пада или ся срупава..... Французската флота стигва отъ Тулонъ..... Дукътъ Гызскый ще долѣти отъ Римъ, Неаполитанцытъ ся размиряватъ....

— И вы имъ ставате пръвъ министръ! си прѣсмѣтнуваше Маркызьтъ.